Waldenströms Makroglobulinemi

Sjukdomen Waldenström's Makroglobulinemi beskrevs första gången 1944 av professor Jan Waldenström. Hos två patienter, bägge med förstorade lymfknutor och besvär med näsblod, noterade han blodbrist och speciella förändringar i blodvätskan (serum). Professor Waldenström undersökte blodet med ett speciellt instrument som kunde dela upp blodets molekyler efter storlek (ultracentrifug). På detta sätt lyckades han karaktärisera äggviteämnen i blodserum och hittade hos dessa två patienter ett mycket stort globulin (makroglobulin). Detta äggviteämne utgjordes av ett immunglobulin (eller gammaglobulin) av en speciell typ som kallas IgM.

Orsaken till att Waldenströms Makroglobulinemi uppstår är inte känd. Man vet dock att patienten med immunbristsjukdomar löper en ökad risk att utveckla sjukdomen. Vissa patienter med reumatisk sjukdom tycks också ha en större risk att utveckla lymfomsjukdomar. Vid Waldenströms Makroglobulinemi har patienten ibland inga som helst symtom. Misstanke om sjukdomen kan uppstå genom att ett blodprov visar en hög sänka. Vid noggrann analys av blodet kan ett högt lgM-värde påvisas.

Normalt består lgM av flera typer av antikroppar (immunglobuliner) som alla är viktiga vid försvaret mot olika infektioner. Vid Waldenströms Makroglobulinemi domineras immunglobulinerna av ett enda lgM som dessutom är förändrat (M-komponenten). Om M-komponenten är stor kan den påverka blodet förmåga att cirkulera. Noterbart är att diagnosen kategoriseras som en lymfomsjukdom vilken utgår från tumöromvandlade lymfocyter (en typ av vita blodkroppar som normalt finns i blod, benmärg och lymfknutor).

► Läs mer om Waldenströms Makroglobulinemi på Blodcancerförbundet.se